

UFO

unidentified flying objects

INFORMATION

NR **8** DECEMBER 1972

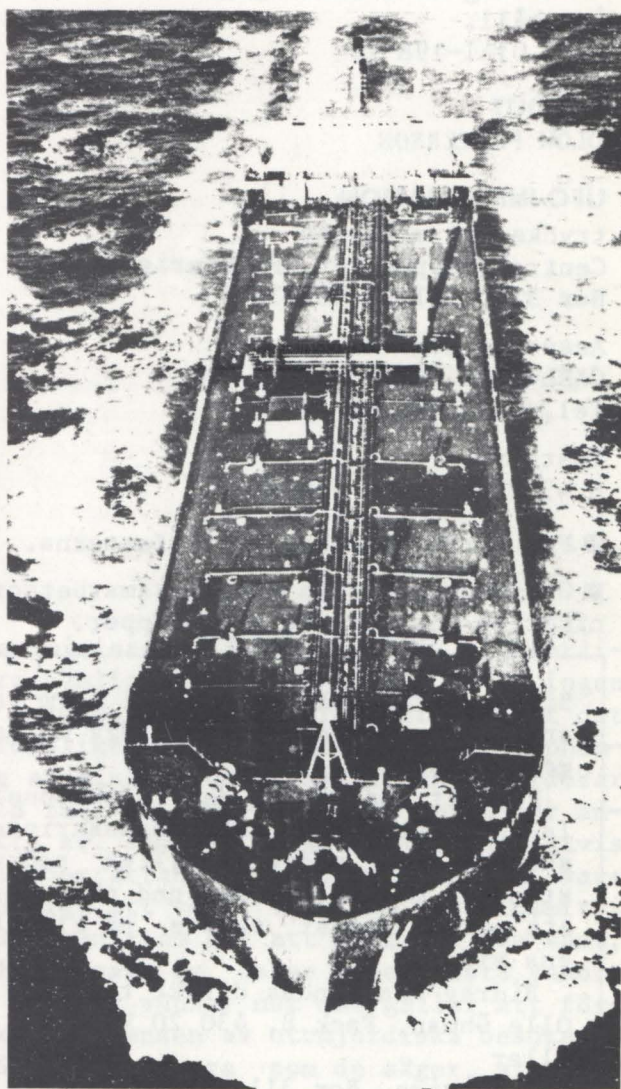
I detta nr bl.a:

**EXPERTIS GRANSKAR
DEN FÖRSTA SVENSKA
UFO-FILMEN**

**MYSTISKA BOGEYS
STÖR
APOLLOFÄRDERNA**

**VÄRNAMO-FRU
SÅG MODERSKEPP**

**TANKER KOLLIDERADE
MED OKÄNT FÖREMÅL**

Det japanska tankfartyget "Yoho Maru" hade just lämnat Persiska Viken, destinerat till Japan med full last av olja. Plötsligt märkte besättningen en skakning i skrovet och hela fartyget började att vibrera. Undersökningar visade att "Yoho Maru" kolliderat med ett okänt föremål, som med stor kraft trängt in i fartyget — och sedan gått ut igen! Se sidan 8.

Tidskrift för aktuella UFO-händelser och ökad kunskap om UFO-fenomenen
Organ för riksorganisationen UFO-Sverige

I REDAKTIONEN

OLLE ÖHMAN

Bevakning av utländska publi-
kationer. Översättningar,
textbearbetning, redigering.
Tel. 0340-308 44

HÅKAN BLOMQVIST

Organisationsnytt
Tel. 0755-113 26

JAN LIND

Planering av tidskriftens
innehåll.
Tel. 0141-198 21

LAYOUT

OLOW PETTERSON

UFO-INFORMATION

trycks och utges av
Centralgruppen för UFO-Sverige
Box 311, 591 03 Motala 3

Ansvarig utgivare

CARL-AXEL JONZON
Tel. 0141-701 91

Postgiro

8 43 25 - 0 C-A Jonzon

■ För artiklarna svarar författarna.

■ UFO-Sverige är en ideell samarbetsorga-
nisation för svenska UFO-grupper.

Bidrag från läsekretsen i form av
artiklar och diskussionsinlägg motta-
ges tacksamt.

För att underlätta den redaktionel-
la bearbetningen, bör manuskripten
skrivas med största möjliga radav-
stånd på maskinen. Var god observera
att manus endast skrivs på bladets
ena sida.

Bidrag kan sändas direkt till:
Olle Öhman, Fack 8, 430 20 Veddige
eller
UFO-Sverige, Box 311, 591 03 Motala 3

INNEHÅLLSFORTECKNING

FOA 2 - den officiella sparkbollen	s. 1
UFO-Sveriges forskning omorganiseras	s. 2
"Spökflygare" över Norrland redan 1933-34	s. 5
Den första svenska UFO-filmen . . .	s. 6
Oidentifierat undervattensföremål kolliderade med japansk tanker . . .	s. 8
Lysande föremål fällde sot på bil	s.13
Ljusstarkt föremål sände ut "bollar"	s.14
"Telemeterskiva" nära bil	s.16
I vår rök- och bullervärld	s.17
Den "gränslösa" fjärde dimensionen fascinerar och gäckar forskarna . .	s.18
Månfärderna störs av mystiska bogeys	s.20
UFO-kongressen i Wiesbaden	s.22
Betlehems stjärna: Gläns över sjö och strand... Men var det en stjärna?	s.23
"Flying Object Agency"	s.24
Kontakterna bör studeras - och mycket annat!	s.25
1973 års UFO-Information	s.25

Hur fungerar uppföljningen av inrapporterade UFO-fall i vårt land?

Om man bortser från de privata insatserna på området finner man inom Försvarets forskningsanstalt (FOA 2) en officiell herre, som för de flesta UFO-engagerade torde vara ganska välbekant, nämligen överingenjör Tage Eriksson. Vad gör nu denne herre i UFO-sammanhang? Lite elakt skulle man kunna uttrycka saken så att T.E. är den gäckssamma fotboll myndigheterna försett oss med och som utmanar oss genom att ständigt "rulla undan."

Myndigheterna å sin sida kan peka på att det finns en officiell instans (FOA 2), som handhar fenomen av UFO-karaktär. Därmed har man helgarderat sig och kan utan inblandning från allmänhetens sida i lugn och ro studera och analysera hela det stora material, som kommer in via de radarbevakningskedjor vi har, förutom flygvapnet som också bidrar med rapporter.

Om man vänder sig till T.E. får man veta, att det inte finns några utomjordiska farkoster men väl ballonger, skära elefanter och misstolkade synintryck. Ja, det dräller tydligen av sådana felaktiga varseblivningar. Man får väl förmoda, att T.E. knappast fått sin befattning för att han skulle vara dummare än andra människor utan att han kvalificerat sig för nämnda tjänst. Men man är utsökt korttänkt om man inte förstår, att det bakom alla dessa rapporter som ständigt strömmar in, måste finnas något ovanligt och i högsta grad påtagligt. Eftersom vi inte tror att T.E. är särskilt korttänkt, måste han medvetet ljuga om dessa fenomen enbart för att missleda den sökande människan. Detta innebär att våra myndigheter avsiktligt av någon anledning söker undanhålla vissa sanningar, och man frågar sig varför.

Om man vänder sig till försvarsministern, får man mycket riktigt veta att försvaret har en avdelning, som sysslar med dessa från radarbevakningen och flygvapnet inkommande rapporter, men den avdelningen är hemlig och tillåter ingen insyn utom i speciella fall. Man skulle under arbete med en ev. doktorsavhandling kunna få tillgång till de rapporter, som finns arkiverade där.

Det står också fullt klart, att det måste finnas fler rapporter än vad T.E. förvarar i sina pärmar. Där torde det inte finnas så mycket av värde av allt det som kommit FOA tillhanda.

Man kan alltså konstatera att allmänheten har 1) att tala med T.E. och få "goddag yxskaft" till svar 2) att försöka doktorera i ämnet UFO och då enligt för-

FOA 2

—DEN OFFENTLIGA SPARKBOLLEN

svarsministern få tillgång till ytterligare hemligstämplat material. 3) Vad ingen av berörda personer erkänner är att det förmodligen finns ytterligare en topphemlig avdelning, som granskar och utvärderar *alla* fall av UFO-karaktär. Detta har antytts av, som det brukar heta, vanligtvis välunderrättade källor. Det skulle vara trevligt att veta, vad som framkommit i UFO-saken, som gör att både öst och väst, vilka annars är oense i de flesta saker, är så säta vänner när det gäller att förneka existensen av utomjordiska besökare.

Skulle det vara som de säger, att det inte existerar några sådana utomjordiska besök på jorden, kan man fråga sig varför så mycket tid och pengar läggs ned på saken. Det är klart att man kan spekulera. Något väsentligt måste det ändå vara!

Carl-Axel Jonzon,

UFO-SVERIGES FORSKNING OMORGANISERAS!

Den 1 januari 1973 startar en förstärkt och förändrad Rapport- och Forskningssektion inom UFO-Sverige. Syftet med vår insamling av rapportdata är att åstadkomma en löpande dokumentation enligt ett enhetligt och vetenskapligt system som kan utgöra en grund för ett fortsatt och fördjupat vetenskapligt studium av UFO-problemet.

Vi skall här i korta drag presentera huvudpunkterna i det forskningsprogram vi utarbetat:

Ny rapportcentral

Enligt träffad överenskommelse kommer UFO-Sveriges Rapportcentral fr.o.m. den 1.1.73 att övergå till Norrköpings UFO-Förening (NUFOF). Inom NUFOF kommer en arbetsgrupp att bildas under ledning av Anders Liljegren för att handha den löpande verksamheten. Rapportcentralens funktioner kommer att vara:

1. att fördela och samordna de löpande undersökningarna.
2. att vid behov göra egna kompletterande undersökningar.
3. att publicera och arkivera dokumentation omkring UFO-händelser.

4. att utveckla kontakter med expertis som organisationen kan konsultera för speciella undersökningar och bedömningar.

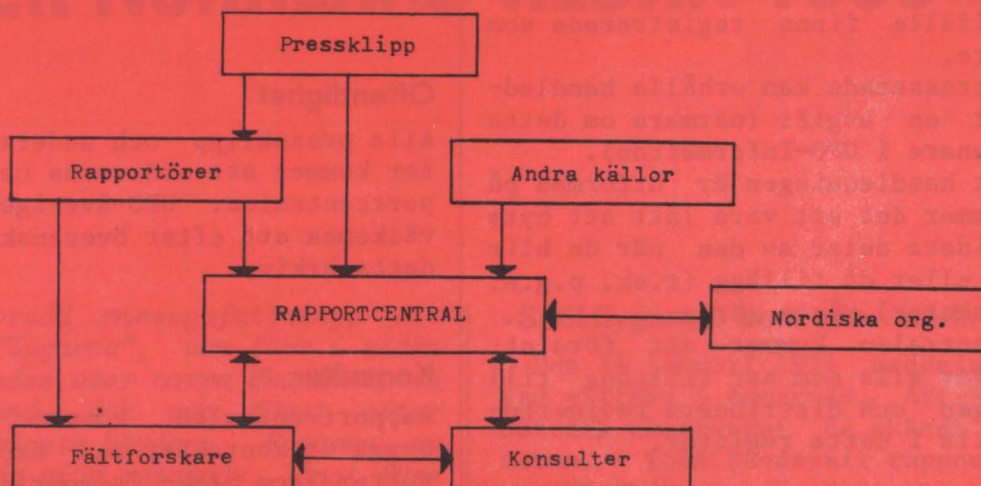
Fältforskarnät

Den nya Rapportcentralen kommer att utarbeta ett rikstäckande nät av *fältforskare*, vars uppgift skall vara att genom undersökningar på fältet följa upp och dokumentera UFO-händelser.

Tanken bakom detta är att så långt möjligt decentralisera uppföljningsverksamheten och därmed på ett bättre sätt aktivera medlemmar runt Sverige. Vi vill komma bort från den icke-systematiska "skrivbordsforskningen" och istället skapa förutsättningar för ett mer aktivt fältarbete. En ökad "närhet" till fenomenen och de människor som upplever dem förmodas ge en ökad vetenskaplig säkerhet i materialinsamlandet, förutsatt att det sker enligt en enhetlig mall.

Fältforskare kommer att utses med ett visst mått av restriktivitet. Titeln fältforskare blir en slags "auktorisering" från UFO-Sveriges sida. Den som vill bli fältforskare måste på något sätt ha doku-

Rapport- och forskningsplan

menterat sitt intresse, t.ex. genom att ha gjort en ingående undersökning av ett UFO-fall.

Förutom ett starkt intresse för UFOrapportering och vilja till samarbete kan följande egenskaper vara lämpliga för den som vill aspirera på att bli fältforskare inom UFO-Sverige:

- Allmän och bred insikt i "ufologin".
- Lätthet för personliga kontakter.
- Integritet och objektivitet.
- Elementära kunskaper i astronomi och vittnespsykologi samt allmänbildning.
- Rörlighet - tillgång till bil är här nästan ett krav.

Nationell samordnare

Fältforskarnas verksamhet kommer att samordnas av en *nationell samordnare* som också är ledare för Rapportcentralen.

Samordnarens uppgift är att hålla kontakt (per telefon eller brev) med samtliga fältforskare och fördela inkommande pressklipp och andra rapporter till dessa i och för närmare undersökningar. Fältforskarna bör å sin sida kontakta och meddela samordnaren så snart de igångsätter en undersökning.

Aspirerande fältforskare

Intresserade som skulle vilja bli fältforskare kan kontakta samordnaren och få tips om lämpliga UFO-fall att undersöka.

Sedan dokumentation (helst i form av en skriftlig redogörelse) insänts till Rapportcentralen kommer den intresserade att (efter viss prövning) utses till fältforskare. Vi förutsätter då naturligtvis att han även i framtiden skall visa intresse för att hjälpa till vid undersökningar.

Handledning för UFO-forskare

Alla fältforskare kommer att till sitt förfogande ha en "Handledning för UFO-forskare" som innehåller råd och anvisningar för UFO-undersökningar. Handledningen består av ett stort antal lösblad och är indelad i fem huvudsektioner:

- Vittneskontakter.
- Undersökningsmetoder.
- Vanliga misstolkningar.
- Specialundersökningar.
- Dokumentation.

Varje del är indelad i undersektioner, t.ex. C.2 - Meteoror eller D.2 - Landningar och landningsspår.

En första upplaga av handledningen är under utarbetande och beräknas vara klar i slutet av januari 1973. Den kommer då att distribueras *gratis* till alla som vid detta tillfälle finns registrerade som fältforskare.

Andra intresserade kan erhålla handledningen mot en avgift (närmare om detta meddelas senare i UFO-Information).

Genom att handledningen är utformad på lösblad kommer det att vara lätt att byta ut och revidera delar av den när de blir inaktuella eller då tillägg (t.ex. p.g.a. nya erfarenheter) måste göras.

Rapportcentralen kommer att föra ett register över alla som har tillgång till handledningen och distribuera revideringar till alla i detta register.

Rapportörer

För att förse fältforskare och rapportcentral med löpande arbetsmaterial söker UFO-Sveriges Rapportcentral också bygga upp en kedja av *rapportörer* runt hela landet med uppgift att fungera som "lyssnarposter".

Rapportör kan t.ex. vara någon som läser en viss daglig tidning med uppgift att så snart någon nyinträffad UFO-observation publiceras skicka pressklippet så snabbt som möjligt till Rapportcentralen. (Om så önskas skickas naturligtvis klippet i retur!) Vid intressantare observationer är vi tacksamma för en kort telefonpåringning direkt till Rapportcentralen!

Rapportcentralen kan också knyta en rapportör direkt till en fältforskare. Tanken är att varje fältforskare på detta sätt skall få ett nät av "lyssnarposter" inom sitt geografiska område.

Rapportcentralen söker också någon person med mycket fritid (t.ex. pensionär), boende i någon storstad, som har möjlighet att med jämna mellanrum besöka det lokala biblioteket och där i tidningsrummet läsa igenom dagspressen på jakt efter notiser om UFO-observationer. Det nuvarande systemet med abonnemang på pressklipp är ineffektivt. Vi skulle helst vilja göra litet "snabbare" undersökningar.

Forskningstidskrift

UFOLOGEN, som utges varje månad av Rapportcentralen kommer succesivt att göras till en specialiserad rapport- och forskningstidning.

I UFOLOGEN kommer samtliga inkommande rapporter och undersökningar att publiceras. På detta sätt säkerställs en snabb och effektiv cirkulation av UFO-data. Fältforskare kommer fr.o.m. årsskiftet att kunna erhålla UFOLOGEN till reducerat pris.

Offentlighet

Alla pressklipp och undersökningsrapporter kommer att förvaras centralt av Rapportcentralen. UFO-Sverige-medlemmar är välkomna att efter överenskommelse besöka detta arkiv.

Konsulter

Rapportcentralen kommer succesivt att bygga ut kontakter med expertis och konsulter inom olika fackområden.

Kontakterna med den expertgrupp som funnits tillgänglig inom UFO-Sverige kommer tills vidare att handhas av Henrik Björsses, UFO-Hallstahammar. Kontakter med "expertgruppen" i speciellt intressanta fall kommer dock att ske *via* Rapportcentralen.

Frågeformulär

Med detta nummer av UFO-Information följer ett "Frågeformulär till UFO-intresserade". Där kan var och en som är intresserad av att på något sätt medverka i UFO-Sveriges forskningsprogram, klargöra detta sitt intresse.

Alla *UFO-grupper* kommer att erhålla ett större antal frågeformulär. Sprid dessa bland medlemmarna och förklara syftet för dem! Skicka sedan in formulären - ett och ett eller "en masse" - direkt till UFO-Sveriges Rapportcentral.

Ytterligare exemplar av frågeformuläret för vidare befordran till intresserade kan erhållas från Rapportcentralen. Alla förfrågningar och kontakter som gäller observationer och UFO-rapporter bör i fortsättningen riktas till:

UFO-SVERIGES RAPPORTCENTRAL

BOX 9024

600 09 NORRKÖPING

TEL. 011/18 82 81

Anders Liljegren

"SPÖKFLYGARE" ÖVER NORRLAND REDAN 1933-34

Det är en utbredd missuppfattning, att de s.k. "spökflygarna", som förr i tiden ofta observerades över norra Skandinavien och även Finland, dök upp först efter andra världskrigets början. Fenomen av detta slag var vida omtalade långt före krigsutbrottet. Det finns bevis för att dåtidens statsminister såg mycket allvarligt på fenomenen. I bland annat Erik Lindorms bokfilm "Gustav V och hans tid", som omfattar tiden 1928-1938, kan man läsa om fenomen som benämndes som "spökflygare". 1934 sammanfördes de aktuella tidningsnotiserna under helsidesrubriken: "Spökflygare" över Norrland!

Jakteskaders spaning resultatlös

Den 11 januari 1934 rapporterades det från Umeå, att en eskader på tre plan stationerade vid en liten kustsjö, gått upp för att leta efter "spökflygarna". I en bullentin hette det då bl.a.: - De återkom nedslagna utan att ha sett ringaste spår efter baser eller några depåer.

Radiolyssnare i Umeå

hörde »spökflygarnas» samtal

Den 11 januari meddelade man vidare:

- Man är i flygarkretsar ganska viss om att spökflygarna förfoga över radioutrustning och ledas av radiopejlingar under sina irrfärder. Att de ha utomordentlig organisation under sig är alldeles tydligt. Bara den omständigheten att en radiolyssnare i Umeå i högtalare uppfattade ett samtal, som otvivelaktigt innehöll upplysningar i samband med spökflyget, visar att underrättelseväsendet är modernt. Samtalet fördes på Umeå våglängd under pågående grammfonprogram och innehöll en uppmaning om ett möte vid en viss plats, samt avslutades med ett meddelande om vilken radiostation som skulle användas härnäst.

»Spökflygarna» kom efter mörkret

Den 11 januari 1934 meddelades att en rad vittnen i Ammarnäs, Åsträsk och Lubbochräsk observerat de okända flygmaskinerna. Från Sundsvall rapporterade man:

- "Spökflygarna" fortsätter att irra över Medelpad. Det hinner inte mer än mörkna på kvällen förrän rapporter om det mystiska ljuset börjar strömma in från olika delar av länet. Även i Jämtland och över Haparanda har man på flera ställen sett det flygande ljuset.

Statsministern informeras om »spökflygarna»

Den 27 januari 1934 meddelade förre statsministern, högerpartiets dåvarande ledare, amiral Arvid Lindman, statsminister Per Albin Hansson i andra kammaren om "spökflygarna". I en interpellation hette det:

- Sedan mitten av december 1933 har mystiska flygare, s. k. "spökflygare", oupphörligt iakttagits på olika platser i landet, mest i Norrland men även i Norge och i Finland.

Statsministern beordrar fortsatta spaningar

Den 2 februari 1934 meddelade statsministern: - Flygspaning och luftbevakning från marken har redan anordnats, resultaten har varit negativa. Den 30 januari beordrades tre flygplan till Boden för att fortsätta med spaningarna.

Idag, 38 år senare, rapporteras dagligen liknande fenomen från hela världen. Ingen kan väl säga det säkert, men med största sannolikhet rör det sig om samma fenomen.

Källa: Seklet nr 1, 1968

DEN FÖRSTA SVENSKA UFO-FILMEN

Plats: Täby norr om Stockholm

Tidpunkt: juli 1968 (mitt på dagen)

Kamera: Cinon Dart med motorzoom

Film: Kodachrome 2 Super 8

Väderlek: klarblå himmel, molnfritt

Kort om filmen

Tomas Pettersson körde med sin bil i Täby norr om Stockholm, då han fick se tre föremål komma flygande i triangelformation på himlen. Han stannade bilen, hoppade ur, fick in två av objekten i sökaren och började filma. Det tredje var nu inte synligt.

De båda föremålen svängde åt vänster. Det ena gjorde en blixtsnabb acceleration och försvann ur sökaren. Han fortsatte att följa det andra tills det var försvunnet ur sökaren. Han kunde sedan se två av föremålen ytterligare några sekunder innan de försvann.

På filmen kan man endast se två objekt. Det föremål, som accelererat uppåt, stannade tvärt och följde det andra på en kurs något högre upp, vilket man inte upptäckte förrän vid analysen i slutet av oktober 1972.

Analys av filmen

Filmen kom Riksorganisationen UFO-Sverige tillhanda i slutet av 1970. I oktober 1972 gjorde två vetenskapsmän en analys av filmen. De önskar vara anonyma, men säger, att filmen mycket väl tål ytterligare granskning hos t.ex. Kungliga Tekniska Högskolans institution för optik eller fotospecialisterna på FOA.

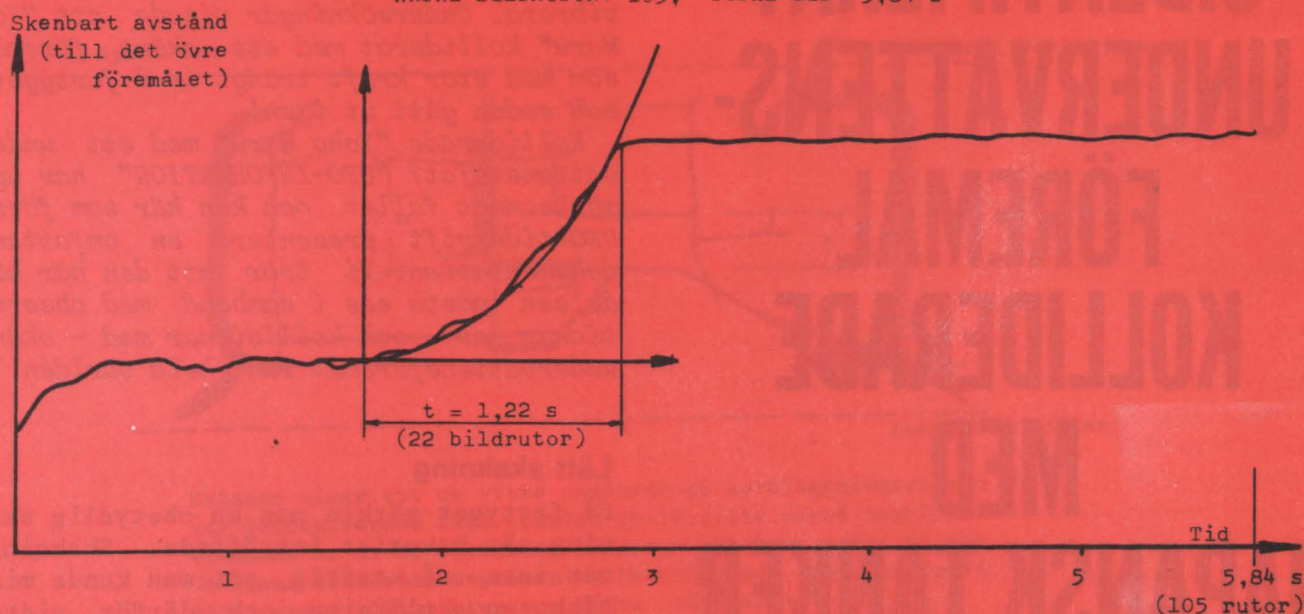
De båda vetenskapsmännen kom fram till följande:

Vi har en filmremsa som visar två diffusa, ljusa prickar, som tycks åtfölja varandra. Enligt rapportörens utsago gjordes upptagningen troligen utan zoomning på Super 8 film. Diskussion om zoomning togs emellertid inte upp förrän efter en tids undersökning av filmen. På filmen hade endast två av tre föremål som iaktogs av observatören fastnat. Mikroskopisk undersökning visade att upplösningsförmågan inte medgav återgivande av föremålets konturer. En viss ostadighet i kameraföringen, samt det faktum att den blå himlen utan referenspunkt utgjorde bakgrund under huvudförloppet, var orsaken till att de båda vetenskapsmännen på samtliga 105 filmrutorna i mikroskop uppmätte avståndet mellan punkterna. Dessa avstånd visar det skenbara avståndet mellan föremålen sett från observationsplatsen. Ett diagram gjordes, som visar avståndsförändringen mellan föremålen under de cirka sex sekunder som filmsekvensen varar.

Diagrammet visar i mittpartiet ett mycket vackert accelerationsförlopp som till sin natur överensstämmer med litteraturuppgifter om UFOs manövrar. Speciellt har tvåra hastighets- och riktningsförändringar rapporterats. Accelerationsförloppet är också av stort intresse, om man kan

ANALYS AV UFO-FILM TAGEN I TÄBY 1968
 DIAGRAMMET VISAR DEN SKENBARA AVSTÅNDSÖKNINGEN
 MELLAN FÖREMÅLEN

ANTAL BILDRUTOR: 105; TOTAL TID: 5,84 s

vara säker på rapportörens information att zoomeffekt var maximalt uppnådd i första delen av film-sekvensen.

Pressvisning

Torsdagen den 9 nov. arrangerade Stockholmsgruppen IGF i samarbete med Södertälje UFO-Center en pressvisning av filmen. Till denna infann sig mellan tjugo och trettio representanter för press, radio och TV, vilket får anses vara en tämligen hög siffra. Åhörarna fick utförlig information om filmen samt annat på UFO-fronten - en sammanställning över svenska UFO-observationer den senaste månaden; UFO-forskningens speciella problem; riksorganisationen UFO-Sverige m.m. - genom bland annat ett stencilerat häfte, som delades ut.

Publikens förväntningar av filmen kunde inte infrias helt, erfar red., ty efter visningen märktes en viss besvikelse och undran bland de församlade. Tydligen hade man väntat sig något mer sensationellt än den korta filmsekvensen när det aviseras att "den första svenska UFO-filmen" skulle visas. Filmen har dock "tålt" en granskning av fackmän och äger absolut sitt intresse.

Trots den något besvikna reaktionen fick filmen god publicitet. I TV:s "Riksblandning" visades den två gånger efter varann. Sammanlagt har filmen omnämnts i sex radioprogram av både lokal och riksomfattande karaktär, samt ett TV-program.

En representant för den amerikanska tidningen "National Enquirer", som har utfäst 250.000 kr i belöning för UFO-bevis, kom till Stockholm nyligen för att sammanträffa med UFO-Sveriges ombud Sten Lindgren. Besöket gäller de mystiska metallfragment, som upphittades i Roslagen 1958 i samband med en UFO-landning. (Se UI nr 7 1972!)

N.E:s representant har visat stort intresse även för UFO-filmen som redogörs för ovan, meddelar Sren Lindgren till red.

OIDENTIFIERAT UNDERVATTENS- FÖREMÅL KOLLIDERADE MED JAPANSK TANKER

Det japanska tankfartyget "YOHU MARU" hade just lämnat Persiska Viken, destinerat till Japan med full last av olja. Plötsligt märkte besättningen en skakning i skrovet och hela fartyget började att vibrera. Undersökningar visade att "Yohu Maru" kolliderat med ett okänt föremål, som med stor kraft trängt in i fartyget - och sedan gått ut igen!

Kolliderade "Yohu Maru" med ett undervattenstefat? "UFO-INFORMATION" har uppmärksammat fallet och kan här som första UFO-tidskrift presentera en omfattande dokumentation. Vi tror att den här händelsen måste ses i samband med observationer av - och kollisioner med - okända undervattensföremål runt hela världen.

Lätt skakning

På fartyget märkte man en obetydlig skakning när haveriet inträffade. Skakningen var inte så kraftig, att man kunde misstänka en kollision och därför vidtogs inga åtgärder för att kontrollera vad som hänt. Efter en stund ökade emellertid vibrationerna i skrovet, och först då kom man underfund med vad som verkligen inträffat.

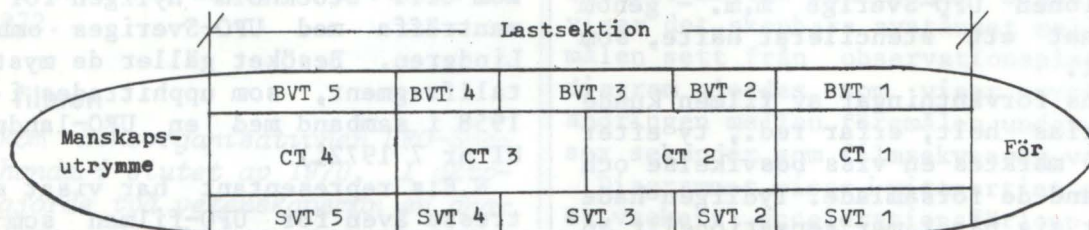
Motortankern *Yohu Maru* byggdes på Hitachi-varvet i Innoshima, Japan år 1965. Hon är ett ganska stort fartyg; lastar drygt 88.000 ton.

Den 9 augusti 1968 hade hon lämnat en oljehamn vid Persiska Viken med full last för Japan. Vindstyrkan var omkring 12-13 sekundmeter med ganska grov överbrytande sjö. Detta är normalt monsunväder för området vid den årstid som rådde. Fartygets fart var 15,5 knop.

Liksom de flesta fartyg som skeppar "smutsiga" (oraffinerade) oljelaster har "Yohu Maru" lasttanksektionen indelad i tre längsgående avdelningar (se fig 1): centertankar samt s.k. vingtankar på sidorna.

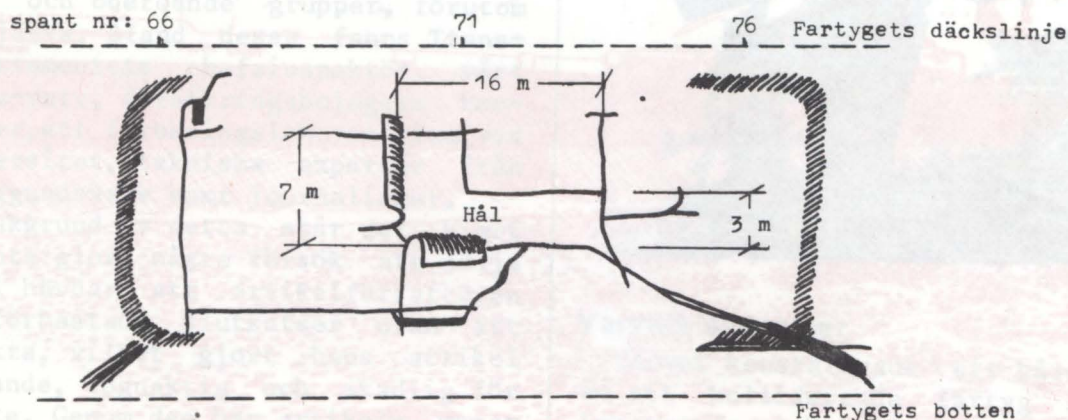
Treans vingtankar (SVT 3 och BVT 3 på fig 1) är avsedda för ballastvatten vid gång utan last. Eftersom "Yohu Maru" vid det här tillfället var lastad var dessa två tankar tomma och gasfria.

(FIG.1) SKISS ÖVER "YOHU MARUS" TANKARRANGEMANG.

BVT = Babords vingtankar. CT = Centertankar. SVT = Styrbords vingtankar
SVT 3 och BVT 3 används för vattenballast vid resor med tomma oljetankar.
(Skissen baserad på originalritning över fartyget).

(FIG.2) SKISS ÖVER SKADORNA PÅ "YOHO MARUS" BORDLÄGGNING.

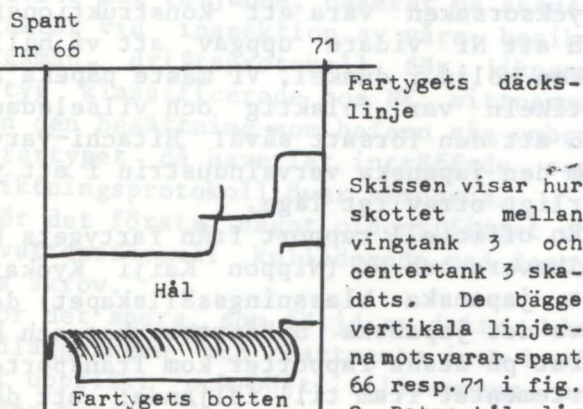

Skissen visar att de yttre skadorna på bordläggningsplåten var koncentrerade till spanten 66-76, vilka också begränsar vingtank nr 3. De streckade linjerna omkring spant 66 och 76 visar skadornas begränsning. De streckade områdena invid hålet anger plåtstycken som böjts utåt-bakåt.

Stort hål

Under vattenlinjen hade uppstått ett hål i bordläggningsplåten (fartygssidan). Hålet var 16 meter långt med en höjd av 3 meter på förkant och 7 akterut (se fig 2). Skadorna på fartygssidan var koncentrerade till styrbords vingtank nr 3 (SVT 3).

(FIG.3) SKISS ÖVER SKADORNA PÅ SKOTTET IN MOT CENTERTANKEN.

således något akter om hålet i bordläggningen.

Ett liknande hål hade också uppstått i centertank nr 3 (CT 3), (se fig 3). Dessutom fanns avsevärda sprickor i skotten mot vingtankarna nr 2 och 4 (SVT 2 och SVT 4). Från de tre sistnämnda tankarna hade cirka 11.000 ton oljelast läckt ut. Den därav följande ojämna lastfördelningen hade orsakat de vibrationer i fartyget varigenom man så småningom förstod att allt inte stod rätt till.

Undersökning

"Yono Maru" fördes till ett varv i Bahrain där en provisorisk reparation gjordes, varefter hon togs hem till byggnadsvarvet i Japan för närmare undersökning.

Haveriet omgavs med stor sekretess och det gick rykten att skadan skulle ha orsakats av ett rent konstruktionsfel.

"Yoho Maru" var så skadad, att bordläggningen svajade upp till en meter vid minsta rörelse hos henne. Först flera månader senare började man att reparera fartyget, efter mycket ingående undersökningar ombord. Reparationen tog tre månader och 1.100 ton plåt fick förnyas.

Teorier

Vad kunde ha orsakat olyckan? Flera teorier lanserades:

1. *Grundstötningen.* Kunde helt uteslutas eftersom fartygets botten var oskadad och hålet i bordläggningen en bra bit upp längs fartygssidan. Hur skulle en grundstötning ha kunnat orsaka hålet i skottet mot centertanken?

2. *Explosion.* Denna teori kunde helt avfärdas. Vingtank tre var vid tillfället garanterat gasfri. En explosion borde dessutom ha antänt den utläckande oljan från CT 3, SVT 2 och SVT 4. En gasexplosion borde också i något avseende ha skadat fartygets däck, men detta var helt intakt.

3. *Kollision med ubåt.* Eftersom hela hålet låg under vattenlinjen måste ett ev kolliderande fartyg ha gått i undervattensläge. Med hänsyn till hålets dimensioner (16 x 3-7 m) måste det anses högst osannolikt att en ubåt orsakat hålet. Hålet borde i så fall ha varit större, i varje fall avsevärt högre.

En ev. ubåt borde ha trängt minst 10 m in i fartygsskrovet eftersom vintanken är 9,3 m bred. Dessutom pekar de (i förhållande till hålet i den yttre bordläggningen) mer akterut liggande skadorna i centertanken på att den okända ubåten skulle ha gått in i skrovet snett framifrån. Därför är det rimligt att anta, att 15-20 m av skrovet hos ubåten måste ha trängt in.

Hur kunde den inkilade ubåten komma loss ur tankskrovet, när detta hela tiden rörde sig med full fart framåt? Borde inte skadorna på ubåten ha blivit mycket stora? Dessutom: Ingen hade kunnat rapportera en kollisionsskadad ubåt i de aktuella farvattnen vid tidpunkten. Ubåtteorin var för svag.

4. *Konstruktionsfel.* I en artikel i Svensk Sjöfarts Tidning lät man förstå, att haveriorsaken troligtvis var någon svaghet i konstruktionen på fartyget. Artikeln lästes på Hitachi-varvet och en PR-man skickade följande bemötande till tidskriften: (Översatt från engelska).

"Herr redaktör!

I en artikel om "Yoho Maru"-händelsen i Er tidskrift har vi noterat att Ni ansett olycksorsaken vara ett konstruktionsfel och att Ni vidare uppgav att vi hållit saken höljd i dunkel. Vi måste påpeka att artikeln var felaktig och vilseledande och att den försatt såväl Hitachi-varvet som den japanska varvsindustrin i ett ytterligt otrevligt läge.

En officiell rapport från fartygets befälhavare och NK (Nippon Kaiji Kyokai - det japanska klassningssällskapet) delgavs det japanska Sjöfartsverket och baserat på dessa rapporter kom Transportdepartementet fram till följande: att döma av skadorna på fartyget ansågs det klart att dessa orsakats av en kollision med ett okänt föremål. Slutsatsen blev

därför, att orsaken inte kunde vara en felkonstruktion eller ett materialfel hos fartyget.

Noggranna och ingående undersökningar omkring händelsen utfördes fr.o.m. början av september 1968 av ett stort antal myndigheter och oberoende grupper, förutom av oss själva. Bland dessa fanns Transportdepartementets chefsinspektör, vårt Innoshima-varv, försäkringsbolagets kontrollanter, ett forskningslaboratorium vid ett universitet, tekniska experter från andra byggnadsvarv samt journalister.

Mot bakgrund av detta står det klart att vi inte gjort några försök att dölja fakta. Vi hävdar att artikelförfattaren dragit förhastade slutsatser utan att känna fakta, vilket gjort hans artikel vilseledande, lögnaktig och skadlig för vårt rykte. Genom den här artikeln menar vi att vårt företags kompetens och pålitlighet satts i fråga. Vi hoppas verkligen att Ni vidtar åtgärder för att föra läsarna in på rätt spår igen och på så sätt behålla Er tidskrifts anseende.

Osaka, 4 juni 1969

HITACHI Shipbuilding
& Engineering Co Ltd

M Sano

Chief of Public Relations.

NK:s bedömning

Detta skarpt formulerade brev åtföljdes av ett utslag från NK, det japanska klassningssällskapet:

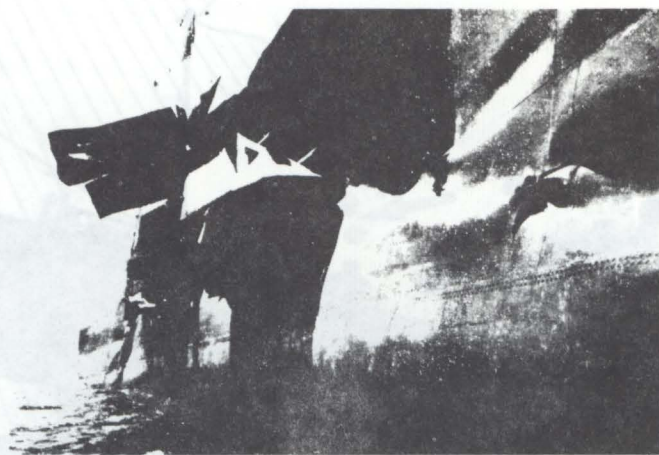
Nippon Kaiji Kyokai har undersökt orsaken till den här skadan från olika infallsvinklar.

Som resultat har Nippon Kaiji Kyokai kommit fram till en slutsats såsom beskrivs i det följande, baserat på skadans karaktär vid inspektion av våra besiktningsmän, driftsprotokoll för liknande fartyg klassificerade hos NK, vittnesmål från den besättning som befann sig ombord på fartyget då haveriet inträffade samt besiktningsprotokoll över skadorna.

För det första, något oidentifierat undervattensföremål kolliderade med fartygets skrov.

För det andra, som följd av detta blev bordläggningen och fartygets inre kraftigt uppfläkt och böjt, tillsammans med mindre skador på ytan.

Och till sist: Den förutnämnda skadan hade fört med sig vitt utbredda skador på fartygsskrovet.

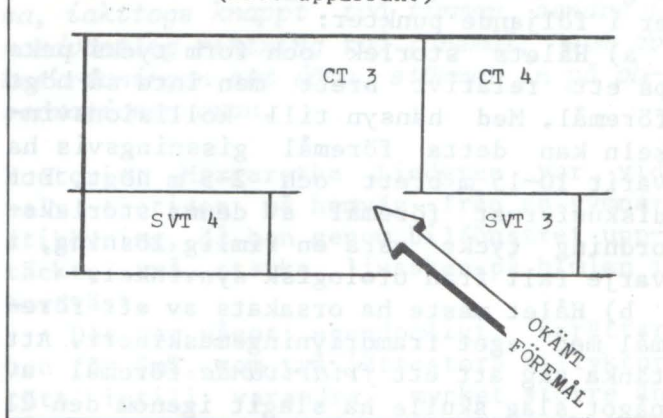

Varvets slutsatser

Varvet konstaterade att hålet orsakats av ett kolliderande fartyg som haft en inkommande vinkel på cirka 30° (se fig 4).

Detta föremål skulle ha slagit hålet i sidan och sedan fortsatt genom skottet till centertanken (CT 3), vilket skulle förklara varför detta hål ligger något akter om bordläggningshålet. Genom fartygets egen framfart skulle sedan föremålet - vad det än må ha varit - åter slitits loss från skrovsidan med följd att plåtarna just på akterkant böjts akter och nedåt (se fig 2 och 5).

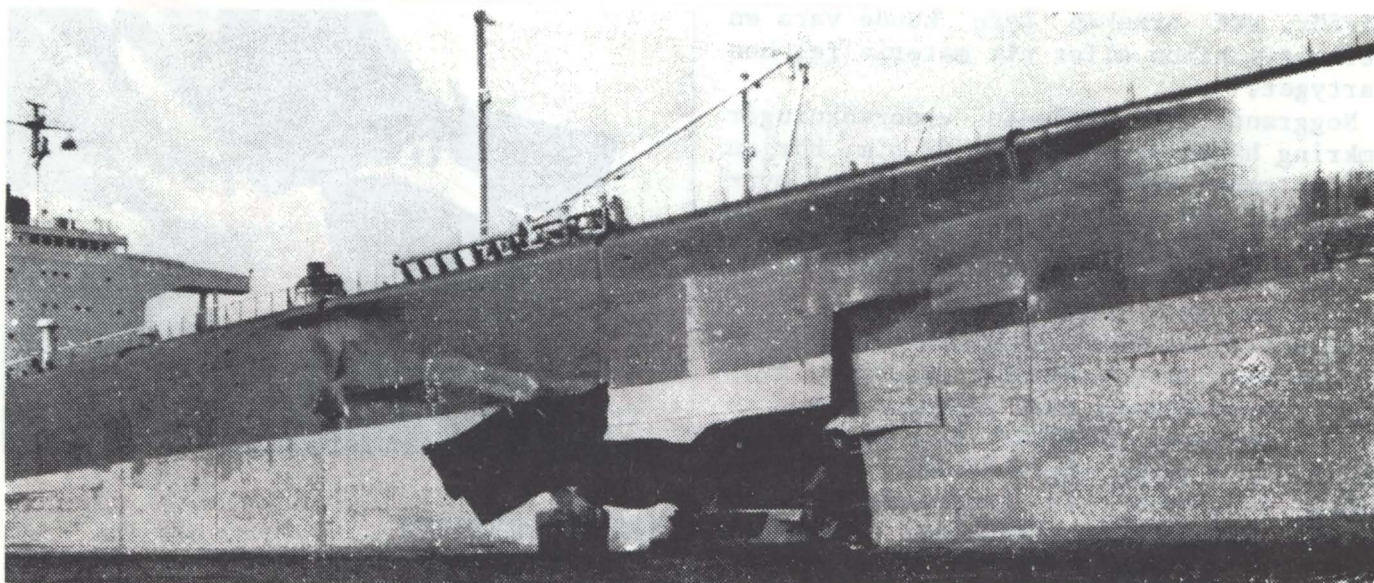
(FIG.4) REKONSTRUKTION AV HÄNDELSEN.
(Sett uppifrån.)

Var det en USO?

När jag 1969 första gången läste denna rapport hade jag inte någon tanke på att ett "tefat" eller snarare USO (Unidentified Swimming Object) kunde vara inblandad. Senare, när jag läste i UFO-litteraturen om observationer av oidentifierade föremål under havsytan, slog det mig att här kanske fanns den lösning japanska varvstekniker förgäves sökt efter!

Fem års intensiva studier av nutida sjöfartshistoria (innan ufologin tog överhanden) har lärt mig att underliga haverier ute till havs inte är alltför

ovanliga företeelser. I mina anteckningar, tidskrifter och andra dokument finns exempel på en handfull *verkligt* "underliga" eller "oförklarliga" haverier. Många av dessa fall är dock alltför sparsamt dokumenterade för att de skulle ge något signifikant bidrag till det vi studerar. "Yoho Maru"-fallet är i det hänseendet unikt.

Mycket tyder på att "Yoho Maru" kolliderade med ett, kanske tefatsformat, föremål med eget maskineri av kraftig art. Jag har sammanställt några sådana indicer i följande punkter:

a) Hålets storlek och form tycks peka på ett relativt brett men inte så högt föremål. Med hänsyn till kollisionsvinkeln kan detta föremål gissningsvis ha varit 10-15 m brett och 2-5 m högt. Ett diskusformat föremål av denna storleksordning tycks vara en rimlig lösning, i varje fall från ufologisk synvinkel.

b) Hålet måste ha orsakats av ett föremål med eget framdrivningsmaskineri. Att tänka sig att ett *fridrivande* föremål av något slag skulle ha slagit igenom den 21 mm tjocka fartygsplåten i bordläggningen och sedan *dessutom* skottet in till centertanken (hur tjockt detta är är inte känt) tycks vara fullständigt orimligt!

Det oidentifierade föremålet måste ha träffat skrovet med en *oerhörd kraft*. Det borde vara möjligt att - med kännedom om byggnadsmaterialet i fartyget och dess allmänna konstruktion - beräkna storleksordningen hos denna kraft.

c) Vart försvann föremålet? Om det saknat maskineri, hur kom det då loss ur skrovet? Rimligt att döma borde det ha kilats in ganska kraftigt och fått betydande egna skrovskador (om det inte var konstruerat av extremt hård metall).

Om en större del av föremålets skrov inte gått in i "Yoho Maru" (vilket skulle vara fallet om USO:n varit avlång till formen) skulle den utanförvarande delen ha kunnat medverka till att hela föremålet slitits loss. Detta på grund av den starka strömningen längs fartygssidan - "Yoho Maru" gick ju med full fart.

En annan teori vore att den läckande oljelasten "spolat ut" föremålet. I bägge fallen borde dock USO:n ha "släpats" med strömmen längs fartygssidan och orsakat skador längre akterut på fartyget,

d) Vissa skador finns längre akterut på fartyget, men dessa befinner sig ovanför vattenlinjen och ger intryck av att ha orsakats inifrån (se pilen på fig 6). Ett föremål med skarp kant som glidit eller tryckts mot innersidan av bordläggningen kunde ha orsakat denna underliga, avlånga "buckla". Motsvarande inbuktning, fast denna gång på utsidan av skrovet, kan ses i högra kantan på fig 5.

Slutsummering

Det verkar som om ett avplattat, i kanten skarpt, föremål träffat fartygssidan i snäv vinkel framifrån. Föremålet har också - av foton och andra illustrationer att döma - haft en något uppåtgående vinkel i förhållande till tankerns horisontalplan. Det okända föremålet har gått igenom både bordläggning och centertankskott för att sedan lämna fartygsskrovet i akterkant av bordläggningshålet.

Var det ett undervattenstefat?

Japanska fartygstekniker (förvisso bland de främsta i världen) har inte kunnat lösa gåtan.

Källor:

Marine News, Svensk Sjöfarts Tidning.

LYSANDE FÖREMÅL FÄLLDE SOT PÅ BIL

- Det var omkring tjugo minuter i åtta på kvällen den 24 oktober som min kompis och jag såg två brandgula, brinnande föremål, berättar Sten Häger från Björkö, Vikingstad, för Anders Liljegren i senaste numret av UFOLOGEN (nr 3). Vi såg dem först på bilens högra sida. De kom i riktning rakt emot oss, men gick sedan i en svag kurva över bilen och vände mot Västerlösa. Jag sade till min kompis, att han skulle stanna bilen, så att vi skulle kunna se om det var flygplan eller helikoptrar. Vi stannade bilen omedelbart. Vi var lite rädda; vi visste inte om vi skulle våga gå ut.

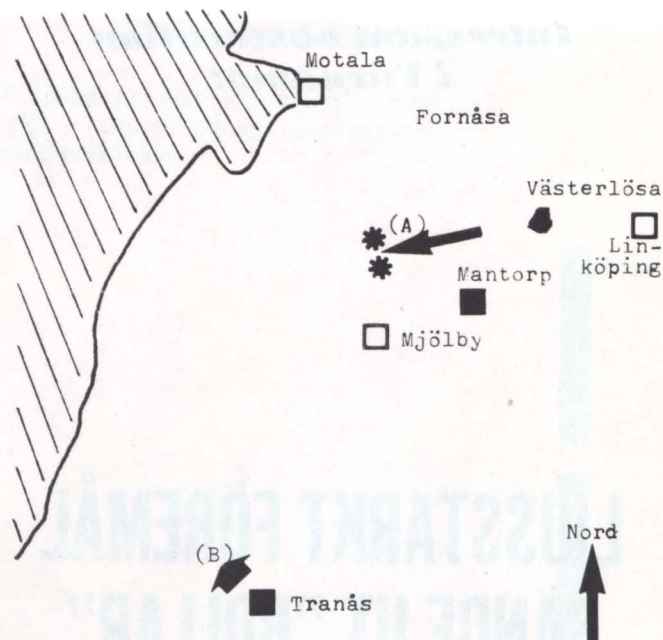
- Föremålen lyste upp terrängen där de gick fram. Vi steg ur bilen och förnam en svag värmestrålning då föremålen passerade över oss. De flög cirka 20 meter från varandra. Höjden uppskattar jag till omkring en kilometer. När föremålen passerat kände vi också en underlig lukt.

- Det kunde inte ha varit flygplan, eftersom de gick ljudlöst. Vi hade stängt av bilmotorn. F3 i Malmslätt hade en del plan i luften den kvällen, men de har ju inte 4-5 meter stora eldklot på flygplanen!

- Vi startade bilen igen för att försöka hinna ifatt föremålen, men det lyckades inte. De försvann vid horisonten mellan Mantorp och Fornåsa, och då såg vi en blåvit rök, som om skogen skulle brinna.

- Föremålen var runda eller klotformade, större än solen som man ser den på himlen. Innan vi skulle åka vidare, upptäckte vi ett mycket tunt lager av sot på billacken. Det var som finmalet sot, men det färgade inte av sig. Vi hade just varit och tvättat bilen, och vi hade ju inte varit i närheten av någon brand eller rök, så sotet måste ha kommit från föremålen.

- Över hela bilen låg ett mycket tunt, grått sotlager. Det försvann när vi åkte, så det finns inget kvar nu.

(A) Föremålen försvann i riktning mellan Fornåsa och Mantorp.

(B) Tranås två timmar senare: samma (?) föremål siktades i nordväst.

Såg Tranås-flicka samma föremål?

I Tranås, cirka fyra mil SSV om Västerlösa, iakttogs knappt två timmar senare i nordvästlig riktning två föremål, som av beskrivningen att döma stämmer in på observationen ovan.

Kontorist Margaretha Lindgren var vid halv tiotiden på hemväg från en gymnastikövning, då hon genom bilfönstret upptäckte två starka ljussken på himlen i nordväst.

- Det var något egendomligt, berättar hon för SMT, som två jättestora billyktor tätt intill varandra, mycket större än månen. De lyste med ett otäckt skarpt, brandgult sken och verkade vara klotformiga. Jag vågade inte ställa in bilen i garaget, utan bara rusade in.

När hon steg ur bilen, tyckte hon, att hon hörde något ljud också. Hon var emellertid så uppskakad av synen, att hon inte kan säga om ljudet direkt kan sättas i samband med ljusskenet. När hon kom in, berättade hon omedelbart om synen för sina föräldrar, och fadern, lantbrukare Bengt Lindgren, gick genast ut för att titta, men såg då ingenting.

Källor: Tel. intervju av A.L./UFOLOGEN nr.3
Smålands-Tidningen den 27/10.1972.

**Intressant observation
i Värnamo:**

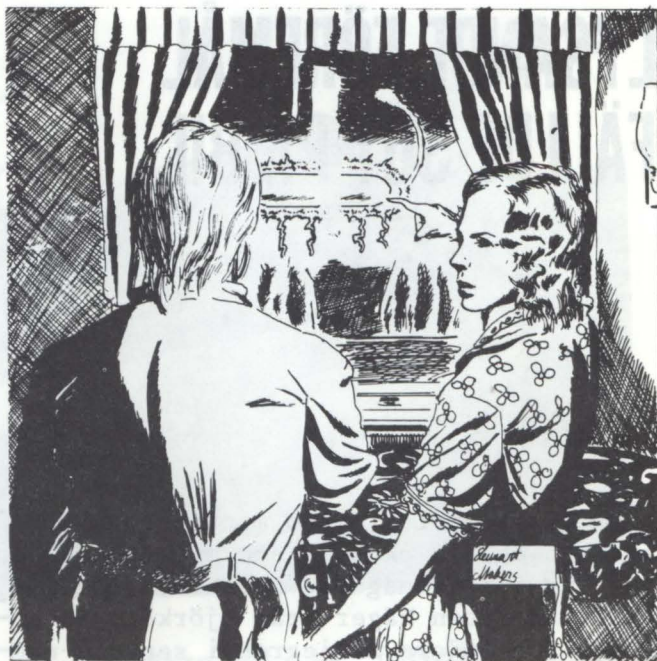
LJUSSTARKT FÖREMÅL SÄNDE UT "BOLLAR"

I nära tre timmar under fredagsmorgonen den 10 november i år iakttog fru Margit Johansson ett starkt lysande föremål från sitt köksfönster på Växsjövägen 23 i Värnamo. Hennes dotter Mia fick också tillfälle att se fenomenet under den sista halvtimmen innan det försvann vid halv åttatiden.

Detta är fru Johanssons berättelse:

Jag vaknade tidigt, ungefär en kvart i fem och eftersom jag kände mig rosslig i halssens gick jag ut och satte på thevatten. Medan det kokade slog jag mig en stund ned vid köksbordet och kikade ut genom fönstret. Det var helmulet, blåste och regnade. Men i nordväst såg jag ett lysande föremål på himlen. Just då reflekterade jag inte närmare på saken utan konstaterade kort och gott att det tydligen var fint månsken.

Fru Johansson gjorde i ordning theet och satte sig i ett annat rum med en tid-

Med intervaller på cirka en kvart gav "moderfarkosten" ifrån sig tre små lysande bollar, som hastigt försvann i östlig riktning.

Teckning: Lennart Moberg

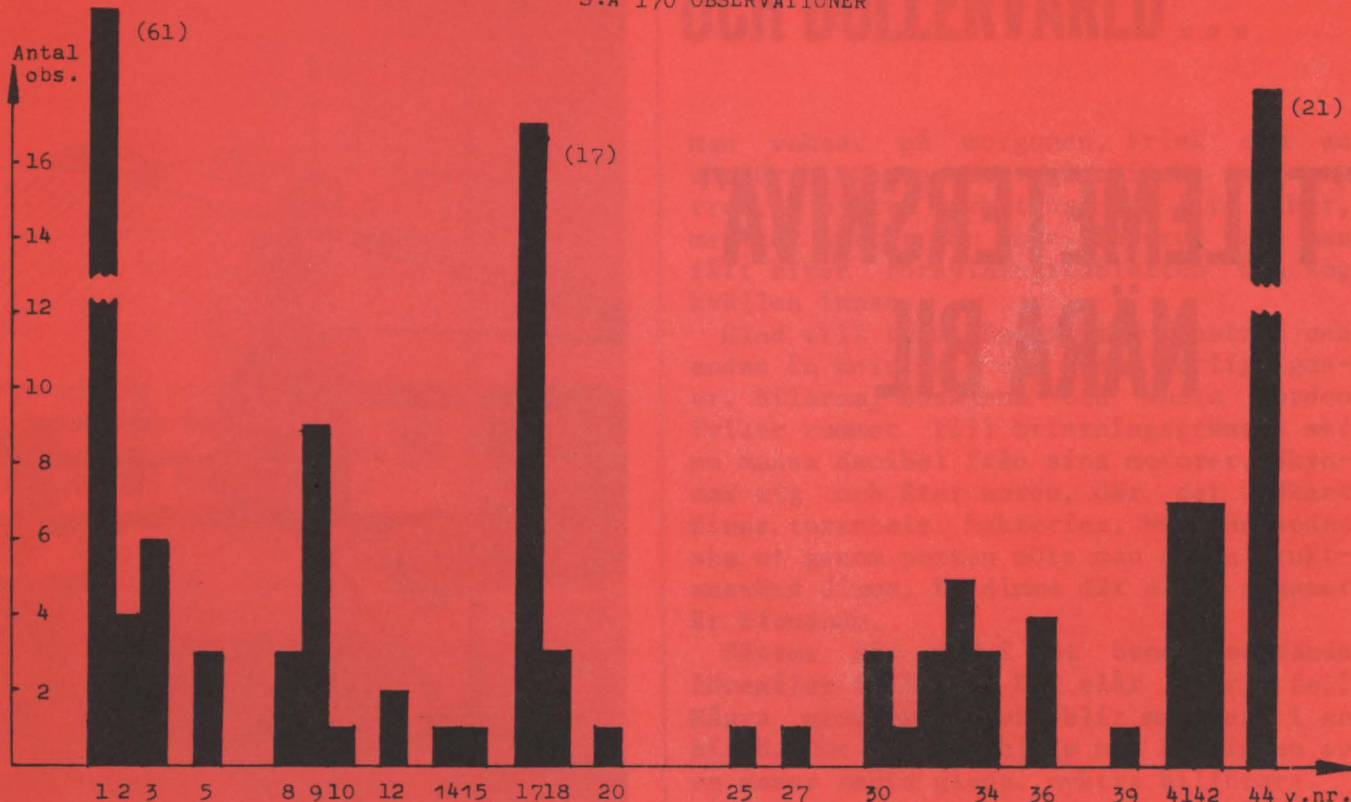
ning. Först då började hon fundera närmare på "månskenet". Kunde verkligen månen lysa genom de tunga regnmolnen? Och från det hållet på himlen?

Ett lysande, rektangulärt föremål

- Jag skyndade då ut till köket igen. Jo, då, det lysande föremålet fanns kvar, men då kunde jag snabbt konstatera att det inte var fråga om någon måne. Det föremål jag såg var ganska stort och närmast rektangulärt till formen, något avsmalnande mot ändarna. Det lyste med ett starkt, gulvitt sken och runtom själva kroppen fanns en lysande corona. Då och då sändes liksom längre flammor ned mot marken.

- Från min position i köksfönstret var det svårt att bedöma förmålets storlek, och avståndet till det. Jag såg det över hustaken bort mot Lagastigen och kyrkogården. Avståndet var kanske ett par kilometer. Hela tiden jag betraktade "farkosten" stod den liksom och svajade i sidled ungefär på samma ställe och på relativt låg höjd. Vid ett tillfälle verkade det dock som om den kom något närmare.

PELARFRAMSTÄLLNING AV MÄNGDEN UFO-OBSERVATIONER PER VECKA I SVERIGE
UNDER PERIODEN 1/1 - 26/10 1972 (ENLIGT SVENSK DAGSPRESS)
S:A 170 OBSERVATIONER

»Farkosten« sände ut lysande »bollar«

- I övrigt hände ingenting förrän strax före sju. Utan förvarning sände då "farkosten" ut en rund, rödlysande tingest som blixtnabbt for iväg i nordöstlig riktning.

- Då rusade jag in och väckte Mia. Jag var tvungen att ha något vittne till det jag såg, jag trodde nästan jag blivit tillfälligt förvirrad, säger fru Johansson.

Mia, 13 år, blev också lite obehaglig till mods då hon fick se det lysande föremålet. Men när den första förvåningen lagt sig tyckte hon bara det var spännande. Hon är den enda i familjen, som hela tiden trott på flygande tefatens existens.

Tillsammans stod sedan mor och dotter vid det öppna köksfönstret och såg ytterligare två lysande "bollar" försvinna från "farkosten" i nordöstlig riktning, den ena gick snett uppåt den andra snett nedåt. Den sista "bollen" hade också lysande mindre "puffar" efter sig och var mera gulvit till färgen. Vart "bollarna" tog vägen kunde ingen se då hustaken skymde.

»Tefatet« försvann efter nästan två timmar

- Den stora lysande "farkosten" försvann vid 7.30-tiden.

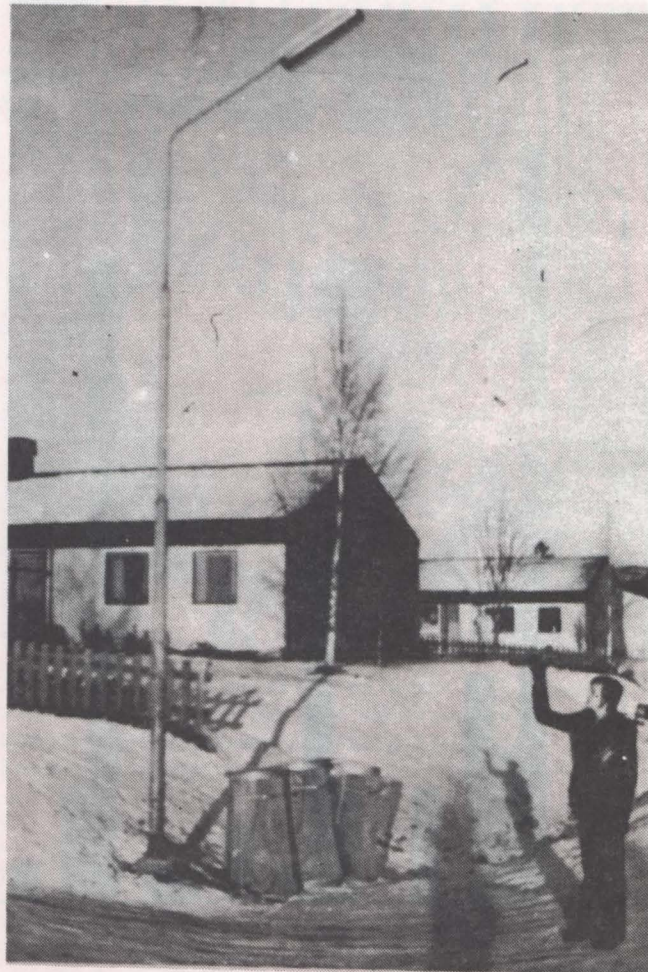
- Det var omkring tio minuter efter det att sista "bollen" lämnat den, säger fru Johansson. Då liksom drog den sig sakta iväg och försvann som i en dimma i nordlig riktning.

Fru Johansson beskriver upplevelsen som en på samma gång otäck och fascinerande syn.

- Jag har aldrig tidigare trott på flygande tefat, och har överhuvud taget inte intresserat mig för dem. Jag har ansett det hela alltför onaturligt. Nu är jag inte så tvivlande längre, men fortfarande fattar jag inte vad det egentligen var som Mia och jag bevittnade.

Källor: Intervju med vittnena av UFO-Center, Jönköping; Värnamo Nyheter den 11 november 1972.

"TELEMETERSKIVA" NÄRA BIL

Ragnar Söderberg, UFO-Sveriges kontaktman i Örnsköldsvik, har undersökt en observation som inträffade den 26 november i år i hans hemtrakter. Ett bilåkande par från Gullänget utanför Ö-vik - chaufför Per-Göran Jonsson, 26, och hans hustru Lilian - mötte ett vitlysende UFO på ett backkrön och tvingades vända om.

Makarna Jonsson berättar:

- Vi färdades med bil från Själevad mot Gullänget längs Målevägen. Klockan var omkring en kvart över elva på kvällen. Ungefär vid Lillbacksjön såg vi ett föremål på himlen, stort som en tennisboll. Det rörde sig sakta i riktning mot Nordanås. Föremålet stod högt på himlen och färgen var gulvit. Efter föremålet följde två dimliknande streck, ungefär som efter ett reoplan.

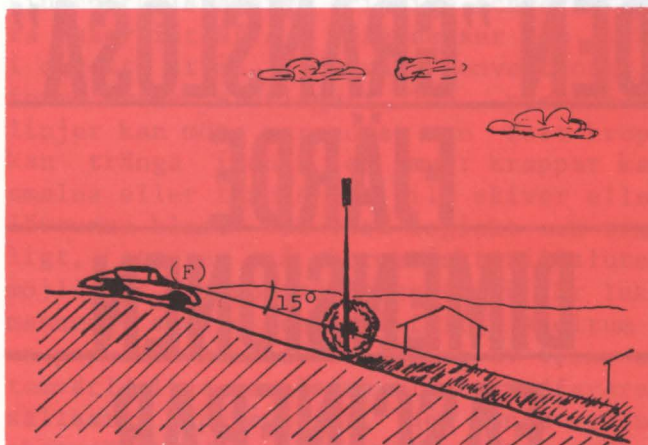
- Av allt att döma hade föremålet till att börja med befunnit sig ganska högt, och sedan gått "i krokar" nedåt - det

syntes på de rökliknande strecken efter farkosten. Föremålet försvann nu ur sikte för oss. Det måste ha gått ganska lågt eftersom det inte fanns något riktigt högt berg som kunde skymma, bara en kulle.

- När vi kom in till Gullänget körde vi i riktning mot Nordanås för att eventuellt få se något mera. Vi körde längs Backebovägen när min fru upptäckte en lysande prick på himlen. Först trodde jag att det bara var en stjärna, men sedan fick vi se att "pricken" började röra sig i samma riktning som vi.

- När vi kom upp på krönet på Backebovägen stannade vi. Föremålet hade nu sänkt sig ned och var mycket större. Vi kunde inte längre se några rökliknande streck. Föremålet tycktes ta sikte mot vår bil. Jag tyckte det började bli obehagligt, så jag började backa.

- Jag hann backa 4-5 meter, när min fru ropade, att nu var det nästan inpå oss. Jag tittade framåt och såg att föremålet befann sig under en gatulampa, 15-25 me-

Föremålets mitt befann sig vid mannens uppsträckta hand - 2 meter från lyktstolpen och 1,5 meter över marken. Syftlinjen föraren (F) till föremålets mitt är parallell med vägen, som lutar c:a 15° från horisontalplanet. Syftlinjen slutar i slänten bakom mannens uppsträckta hand.

Föremålet befann sig således framför närliggande referenspunkter.

Observera att föremålet belystes av gatulampor, vilket kan ha inverkat på ljusskenets karaktär.

ter från oss. Det var runt och hade en starkt lysande mittpunkt. Från mittpunkten, som var 1,5 - 2 dm i diameter, slog gnistor ut.

- Föremålet var inneslutet i ett mindre starkt, "fladdrande" ljus. Längs kanterna omgavs det av ett grått, dimliknande moln. Hela föremålet lyste vitt, men saknade klara konturer. Alltsammans var 1,5 - 2 meter i diameter.

- Jag fortsatte att backa, men föremålet följde efter. Jag stannade igen och detsamma gjorde föremålet. Efter några sekunder kom det sakta mot oss igen. Jag fortsatte då att backa, vände bilen och körde därifrån.

- Min fru iakttog föremålet genom bakrutan. Det stod alldeles stilla en stund och for sedan rakt upp med otrolig fart.

Herr Jonsson uppger slutligen, att de inte mätte några störningar på motor, strålkastare e.dyl. Bilradio är ej installerad. Inga andra bilister fanns längs vägen.

I VÅR RÖK- OCH BULLERVÄRLD...

Man vaknar på morgonen. Frisk som en nötkärna. Detta är egentligen vad man tror. I själva verket har man lite feber, men det märker man inte. Febern har man fått efter förkylningstabletten man tog kvällen innan.

Glad till tusen öppnar man fönstret och andas in koldioxid och andra farliga gaser. Bilarna, bussarna och andra fordon fyller rummet till bristningsgränsen med en massa decibel från sina motorer. Skyndar sig och äter maten, där det säkert finns tusentals bakterier. När man sedan ska ut genom porten möts man av en fruktansvärd dimma. En dimma där alla avgaser är blandade.

Sätter sig ned i det bensinspottande föremålet till bil. Det slår aldrig fel! Några minuter senare blir man fast i en bilkö. Där får man hjälp med andningen av en massa andra glada, nyktra bilförare.

Dags för dagens första cigarett! Efter en stund hittar man tändaren, som smugit sig ner ibland cigarrerna svärfar gav en för ett tag sedan.

Äntligen, efter två timmar i olika bilköer, är man ute på landet. Kastar av sig kläderna och dyker i det oljefyllda vattnet. Andas gladeligen in den friska lantluften, blandad med koldioxid.

Vandrar fram längs den nu nedlagda järnvägen och förundrar sig över hur snabbt ambulansen kunde komma hit och hämta den DDT-förgiftade järnvägaren, för ett tag sedan.

Viker av från järnvägen och går in i skogen och plockar besprutade växter samt inte att förglömma den giftiga svampen.

Förnöjt vandrar man tillbaka. Högst i det blå, bakom röken från den nystartade fabriken, ser man solen. Den lyser igenom då och då, faktiskt. Så lugnt och fridfullt det är ute på landet, egentligen. Det enda som stör fåglarnas glada kvitter är jetplanen, som skjutsar människor runt jorden i svindlande fart.

Tack gode Gud för att man är född i denna rök-och-buller värld! Snart kommer man upp till dig. På dödsattesten kommer det antagligen att stå förgiftad, eller bullerskadad till döds. Men det är ju så vi vill ha det, eller...?

Stefan Berndtsson

DEN "GRÄNSLÖSA" FJÄRDE DIMENSIONEN FASCINERAR OCH GÄCKAR FORSKARNA

Ryssar och amerikaner har redan hunnit ett stycke på väg i utforskandet av rymden. Sonder och raketer har plöjt igenom "det tysta rummet" till månen och Mars och nya djärva perspektiv öppnar sig för de ivriga astronauterna och teknikerna. Men samtidigt dyker frågeställningarna upp, och en av dem gör sig särskilt påmind: Kan vi verkligen färdas i rymden?

När nu ordet "färdas" eller "resa" nämnes, har det i detta sammanhang en alldeles speciell mening. Det syftar egentligen inte på vare sig astronautiken eller science-fiction-litteraturen, utan snarare på färder i en värld (och ordet värld är i och för sig ganska olämpligt i sammanhanget), i vilken det inte längre är möjligt att tala om det närvarande och det förflutna eller framtiden.

Redan i skolan fick vi lära oss genom enkla geometriska beräkningar, att världen har tre dimensioner: Längd höjd och bredd. Det skulle alltså inte finnas en fjärde dimension, åtminstone inte någon vi f.n. känner till eller kan beräkna. Ett konstaterat faktum är att vi själva är uppbyggda i tre dimensioner och sålunda inte har möjlighet att föreställa oss en fjärde dimension, som ligger utanför våra sinnens räckvidd. Det skulle vara ungefär lika omöjligt som att fråga en fisk, om den kan tänka sig ett liv annorlunda än dess eget.

Forskare menar

att «superrymden» existerar

Ändå förefaller det som om fjärde dimensionen verkligen finns. *Henri Poincaré* - den berömda matematikern - säger helt överraskande, att det inte lönar sig att rådbråka hjärnan med denna fjärde dimension. Den är omöjlig att fatta med våra sinnen men likväl existerar den såväl som superrymden obestriddligen. Vad menar han då med superrymden? Detta mystiska element har också betecknats som S4 (Rymd 4) eller fjärde dimensionen.

Gauss, *Helmutz* och *Saccheri* räknar med denna extra rymd, och engelsmannen *Howard Hinton* har rättframt förklarat, att de avgörande faserna av vårt liv, såsom födelse, växande och död, är aspekter av kroppar med en fjärde dimension vid deras passage genom vår atmosfär.

Superrymden och evangeliet

- »undrens värld«

Den 6 april 1947 skrevs i Vatikanens tidning *L'Osservatore Romano*, en fängslande artikel med titeln *Superrymden och Evangeliet*. Tidningen citerade några fall av visioner och erinrade om hur i *Johannes-evangeliet* det talas om att den återuppståndne Jesus träder in i ett hus med stängda dörrar. I R4 kan alltså för våra

sinnen fullständigt orimliga och ofattbara saker inträffa - företeelser som står i direkt strid med våra konventionellt formulerade naturlagar: Två parallella linjer kan möta varandra, en fast kropp kan tränga igenom en mur: kroppar kan smalna eller tunnas ut till skivor eller lövtunna blad. Det vore logiskt och rimligt, att en så hermetiskt tillsluten möjlighet - något så fantastiskt för lekmannen - skulle kunna få fritt spelrum i en populärt hållen skildring av t.ex. utomvärldsliga varelsers eller rymdfarares sällsamma upplevelser. Men många vetenskapsmän hävdar, att dessa företeelser väl kan vara grannar med verkligheten och Howard Hinton för sin del verkar vara av den åsikten, att vi själva inte är annat än skapelser av en fjärde dimension på "genomresa" . . .

Tiden som variabel i världsrymden

Albert Einstein har sagt, att rörelse och vila inte existerar, liksom ej heller tid och rymd, avstånd och utsträckning, form och massa. Allt är relativt och underkastat förändringens lagar, om man utgår från iakttagarens synvinkel. Man kommer då t.ex. fram till att tiden är en variabel - en storhet som förändras i världsrymden. Enligt *Miakovskij*, den polske matematikern, är fjärde dimensionen = tiden och ej helt och hållet avskild och oberoende av de tre dimensioner vi känner, dvs vår rymduppfattning. Man får den tanken att det här gäller en ny rymdteori, till vilken våra konventionella beräkningar bidrar med tre dimensioner och tiden med den fjärde.

Varje punkt i denna nya rymd är belägen i den vanliga rymdens tre dimensioner och i en tidsutsträckning. Man kan tala om en partikels läge i den vanliga rymden i ett bestämt ögonblick.

Vad är egentligen en rymd i fjärde dimensionen, frågar sig *Ugo Maraldi*. Enligt Einsteins teorier skulle tids- rymdutsträckningen bildas i universum kontinuerligt, ögonblick för ögonblick, ett skapelsens integrerade verk. Genom våra sinnens begränsade förmåga kan vi endast få en abstrakt, spekulativ uppfattning av denna R4.

Flygande tefat, fjärde dimensionens problem

Vissa parapsykologer menar att en del psykiska fenomen, vilka nu omges med en mystisk glans, inte är annat än aspekter av fjärde dimensionen. Det skulle gälla om bl.a. telepati, klarsyn och andra spiritalistiska företeelser.

På samma sätt frågar man sig, om inte sådana manifestationer som flygande föremål av okänd natur, ljusfenomen på himlen m.fl., är nära förknippade med en dimension i vilken den traditionella uppfattningen av det förflutna, nuet och framtiden inte längre har någon egentlig mening.

Dessa vetenskapsmän hävdar, att något som färdas i en fjärde dimension eller i en dimension som vi inte kan uppfatta och förklara med vårt förnuft, på något sätt lyckas glida förbi vissa givna lagar. Vid de tillfällen, då vi kan uppfatta dessa företeelser, skulle de följaktligen för korta ögonblick ha skjutit in i vår tredimensionella värld, varvid de väcker vår häpnad och får oss att tro på under.

Geniala uppfinningar återvänder in i vår tid

En del författare går än längre i sina djärva tankar. En av dessa är *Robert Charroux*. Enligt hans uppfattning måste det i fjärde dimensionen, där vare sig förflutet, nuet eller framtiden existerar, råda något slags "organiserad oreda", en planering av eran. Tekniska landvinningar, som tycks oss tillhöra vår tid, exempelvis den trådlösa radion, kärnenergins utnyttjande, månraketerna skulle enligt Charroux inte vara annat än uppfinningar som återvänder in i vår dimension. De skulle menar han ha funnits i en viss tid på en viss plats, utnyttjats och sedan på något sätt försjunkit i glömska. Nu "återupptäcker" vi dem och får därvid illusionen av att vara uppfinnare av dessa tekniska underverk.

Teorin är ytterst intressant. Charroux skriver: "Det mänskliga äventyret avlägsnar sig från de jordiska perspektiven för att gå upp i en universell utveckling som saknar tids- och rumsbegränsning.

Redan Augustinus visste det!

Maraldi refererar till en sådan tankens jätte som den helige *Augustinus*, vilken levde femton sekler före Einstein. I sina *Confessiones* (Bekännelser) säger han: "Och det är alltså helt klart, att vare sig framtid eller förfluten tid existerar. Och det är alltså felaktigt att säga att tiden är trefaldig: Förflutet, nutid, framtid. Och det är i vårt eget sinne som på något sätt dessa tre tidsbegrepp finns under det att jag ingen annanstans ser dem".

Källa: *Clypeus* nr 35 juli/avg-71. Översättning från italienska: Olle Ohman.

MÅNFÄRDERNA STÖRS AV MYSTISKA BOGEYS

Arvid Chramer

Oförklarlig explosion ombord på Apollo 13

Den 17 juli 1969 rapporterade telegrambyrån TASS att den sovjetiska rymdfarkosten Luna 15 gått in i en omloppsbana runt månen, ganska nära månens yta och att allt tycktes fungera normalt ombord, (samtidigt var även amerikanarnas Apollo 11 på väg).

Från Jodrell Bank-observatoriet meddelade Sir Bernard Lovell och hans medarbetare, som använde den väldiga 76-meters antennen för att följa den ryska sonden, att rymdfarkosten föreföll att ligga i en bana runt månen på omkring sextiotvå nautiska mils höjd (115 kilometer). Som eljest var ryssarna ytterst sparsamma med "rymdnyheter" beträffande sin Luna 15. Annorlunda var det, som väl är bekant, med de amerikanska rymdprojekten. Där spardes det inte på nyheter! En av dessa, som på sin tid tilldrog sig en oerhörd uppmärksamhet över hela vår jord var just Apollo 11:s färd. I det följande skall återupplivas en episod i denna historiska resa.

Ombord var alltså de tre astronauterna Edwin E. Aldrin, månlandarpilot och Michael Collins, kommandomodulens pilot samt Neil A. Armstrong, astronautpilot. Starten skedde den 16 juli 1969. Från och med denna var Houston-kontrollen i tydlig och oavbruten radiokontakt med Apollo 11 som rapporterade höjd, avstånd, fart m m allteftersom resan fortgick.

Varför rapporterade inte Aldrin om månen?

Den 17 juli rapporterade Apollo 11 efter något mer än 26 timmar från starten att dess avstånd från jorden var mer än 200.000 kilometer. Hastigheten var cirka 1500 meter i sekunden. Något mer än en timme senare gav Aldrin följande intressanta rapport till Houston-kontrollen: Jag tittar genom enkelkikaren nu, och utsikten är inte av denna världen. Jag kan se

I detta nummer av UFO-Information börjar en serie om rymdens erövring av Arvid Chramer, Stockholm.

Här följer det första avsnittet som behandlar de dramatiska Apollo-färderna - långt mer händelsemättade än de officiella nyhetskommunikationerna kunde meddela!

alla öarna i Medelhavet både små och stora, Mallorca, Sardinien, korsika, ett lätt dis över norra Italien, några Cumulusmoln över Grekland och solen går ner över östra Medelhavet nu. De brittiska öarna har en klart grönare färg än det brungröna som vi ser över Spanien och öarna i Medelhavet". Houston-kontrollen avbröt honom med att säga: "Jag förstår att det är mycket klart över Nordafrika och Medelhavet idag". Aldrin svarade: "Ja vi ser till och med bilar som kör fram och tillbaka". Houston-kontrollen frågade: "Tycker du att du har nytta av enkelkikaren?" Aldrins svar blev: "Jo, men det skulle vara bra om förstöringsinställningen kunde modifieras något. Den vill gärna fluktuera litet."

Det blev ett ingående samtal mellan Aldrin och Houston-kontrollen om bästa sättet att få en stilla och tydlig bild i teleskopet d.v.s. enkelkikaren.

Aldrin kom snart underfund med att bäst blev bilden om ögat ej kom i beröring med okularet (ett bra tips således som vi alla kan dra nytta av vid framtida rymdfärder!!)

Efter att ha läst om samtalet mellan Aldrin och Houston-kontrollen ligger det nära till hands att tänka: Varför vände inte astronuten kikaren mot månen? Säkert hade han då kunnat berätta åtskilligt av värde, ty avståndet mellan månen och jorden är omkr. 370000 kilometer. När Aldrin till Houston-kontrollen meddelade sina iakttagelser om jorden, var ju Apollo 11 närmare månen än jorden och närmade sig dessutom månen med den fantastiska farten av mer än 1500 meter per sekund! Vilken storslagen skildring av månen vi kunde ha fått! Men Aldrin nämnde ej ett ord därom. Det har påståtts att information om månen dock nådde Houston på en hemlig kanal. Att Apollo 11 ev. hade två radiokanaler är alls ingen orimlig tanke. Veckotidningen *Året Runt* hade så sent som den 24 ja-

nuari 1972 i nummer 5 en uppmärksammas artikel: "Nu vill vi ha besked om "Flygande Tefat" och "Vad såg astronauterna?" Här följer ett utdrag ur artikeln där det bl.a. heter:

"Någon gång har vi säkert alla tänkt på det öde som kan drabba astronauterna uppe i rymden: att deras rymdfarkost blir funktionsoduglig, så att de kvävs av syrebrist medan kapseln börjar en herrelös färd som skall vara till tidernas slut."

Mystiskt föremål rammade Apollo 13

Natten mellan den 13 och 14 april 1970 var det nära att de tre astronauterna James Lowell, Fred Haise och John Swigert hade råkat ut för just detta öde, ty då drabbades *Apollo 13* av en oförklarlig explosion under sin resa till månen. Till en början hade rymdkontrollen ingen möjlighet att avgöra vad som inträffat med kapseln, om något inuti den exploderat eller om den träffats av t.ex. en meteorit.

Det märkliga var, att bara någon timme före olyckan meddelade *Fred Haise* i radio till Houstonkontrollen att de såg mystiska lysande föremål, som med stor hastighet närmade sig Apollo-kapseln, girade och styrde bort igen. Detta upprepades flera gånger och astronauterna bad Houstonkontrollen om en förklaring till detta för dem oväntade fenomen. Experterna vid Houstonkontrollen bad astronauterna avvakta, och detta gjorde de. "Förklaringen" kom på ett högst oväntat sätt för dem ty kort efteråt inträffade explosionen, som gjorde att Apollo 13 måste återvända direkt tillbaka till jorden med ett stort hål i ena sidan. Och här är att märka, att man inte var sanningsenlig i Houstonkontrollen den gången. De ytterligt snabba, lysande föremålen var alls inget nytt för "de invigda i Houston"!

Den hemliga kanalen avslöjar!

I samma artikel berättas om *Apollo 10:s* färd i maj 1969: "Utåt sett inträffade inget onormalt under färden. Men det finns två radiokanaler mellan Houstonkontrollen och kapseln (Apollo-kapslarna). en hemlig och en officiell. Över den hemliga kanalen hörde jag samtal mellan kontrollen och astronauterna som fick mig att häpna. Till följd av mitt tysthetslöfte till NASA kan jag inte avslöja närmare detaljer, men astronauterna såg "saker däruppe" som helt saknar förklaring i vår sinnesvärld. "Samma artikel (som enligt min mening är förvånansvärt välinformeras), berättar om *Apollo 12* och dess rymdfärd:

"November 1969... På kvällen fredagen den 14 november siktade observatorier, över hela Europa, två starka, okända ljus nära Apollo 12:s bana. Sett genom starka teleskop verkade det som om det ena objektet följde efter rymdkapseln, medan det andra befann sig framför. (Högst egendomligt att astronomer har rättighet att se dylika objekt och dessutom i hela Europa!) Båda föremålen blinkade snabbt.

På lördagsmorgonen rapporterade de tre astronauterna Pete Conrad, Dick Gordon och Alan Bean i sina radiokanaler till Houstonkontrollen, att de verkligen hade siktat två okända föremål, *bogey*s som de kallas på flygarspråk. Här är ett utdrag ur

Här ett utdrag ur ett radiosamtal mellan Apollo 12:s besättning och Houstonkontrollen, den 15 november 1969 klockan 10.25. Från kapseln: "Objektet är väldigt ljustarkt. Tydligt något som roterar. Uppskattningsvis snurrar det ett och ett halvt varv i sekunden. "Houstonkontrollen: "Er *bogey* är antagligen på ett avstånd av ca 480 kilometer från er nu."

Apollo 12 (Conrad talar): "Det kan vara riktigt. Men jösses då, så fort de rör sig! En av dem lämnade just området med mycket hög hastighet. Bara tvärvände och stack..."

Houstonkontrollen: "Ja, eftersom vi inte riktigt vet hur det vände, eller hur dess bana var, så är det förbaskat svårt att avgöra vad det kan vara...." (tydligt gick Houstonkontrollen "bet" på det flygande tefatets avsikter o.s.v.)

Där bröts samtalet, då Houstonkontrollen kopplade över till den hemliga radiokanalen. (De hade tydligt i första häpnaden glömt detta, då astronauten Conrad lika häpen beskrev "objektet").

Om Apollo 13 och dess färd i april 1970 kan tilläggas, att samma nummer av "Året Runt" även hade detta i artikeln:

"I Sveriges Radios första nyhetssändning tidigt på morgonen den 14 april omnämnades även explosionsolyckan på Apollo 13. USA-rapportören nämnde att astronauterna siktat ett okänt, starkt lysande objekt, som närmade sig Apollo-kapseln och sedan girat undan och försvunnit. Denna nyhetskommentar återkom inte i senare sändningar. Sveriges Radio bandar alla nyhetssändningar (och de flesta övriga program) och intresserade kan sedan få köpa önskade bandkopior. Men trots upprepade telefonsamtal och även brev till Sveriges Radios arkiv har man därstädes inte kunnat ta fram ljudbandet från ifrågakvarande morgonsändning!"

UFO-KONGRESSEN I WIESBADEN

Från den 29 september till den 1 oktober hölls en internationell UFO-kongress i Wiesbaden. Kongressen präglades mycket starkt av *Karl Veits* personlighet. Emedan DUIST satsar mycket hårt på kontaktpersoner, hade pressen och televisionen utslutits. Den ene av dessa "Kontakter", en Brasilian av tysk härkomst, har beskrivit sina erfarenheter i en bok som heter "Achtstägige Planetenreise 1958", som kan beställas hos DUIST. Detta problem med pressen belyser ett känt faktum: Det behövs en stark man med ett visst affärssinne i en UFO-förening, men satsar man för hårt på kontaktnivåer, då förlorar man ändå publiciteten.

UFO-delegationer kom från många länder. Det intressantaste bildmaterialet presenterades nog av den japanska delegationen. Japanerna har till och med lyckats att bygga ett pyramidliknande tempel för UFOs och de visade en bild av några UFOs som deltog vid invigningen, om man nu skall tro dem.

Oberstudienrat *Karl Maier*, berättade om grottmålningar, som finns vid gamla UFO-vägar. Dessa grottmålningar bevisar, att UFOs sedan urminnes tider har rest på samma vägar, vilket ju är en intressant anvisning om man funderar på drivmetoden.

Två kvalificerade föredrag hölls om nya gravitationsteorier och deras tillämpning för UFO-motorer. Det ena föredraget hölls av en geofysiker, det andra av en matematiker, dr *Wolfram Fragner*. Fragners livsarbete heter: "Energietheorie, Herleitung der grundgleichungen der Physik aus dem Energieprinzip". Boken innehåller ganska svårbegriplig matematik. Premisserna och slutsatserna är dock relativt enkla.

Tyvärr utgjorde de kvalificerade en liten minoritet bland åhörarna. Majoriteten består av äldre damer, för vilka ufologin har blivit en ny sorts frälsningslära. Ungdomar saknades nästan helt. Detta visar, att DUIST sannolikt måste lägga om stilen, för att vinna resonans hos de yngre och hos de kvalificerade forskarna.

Även samtalsvis framkom en del intres-

santa upplysningar. USA lär koncentrera alla piloter som skadas av UFOs till Wiesbaden, så att man kan utarbeta en ordentlig terapi. Fallen är inte så många, att man vågar sprida dem över olika sjukhus. Detta visar att UFO-frågan är av central betydelse för flygsäkerheten. (God morgon, dr Tage Eriksson!). Naturligtvis behöver de typiska brännskador, som det rör sig om ej ha förorsakats av utomjordiska flygplan, utan de kan även ha uppstått på grund av de plasma-toroider, som varje UFO-fan vid det här laget känner till. Det lyser och rör sig, flygplanet och piloten skadas, och vi, skattebetalarna får lägga ut 20 miljoner, alltmådan det hörs högljudda snarkningar från den rikskända elefantkyrkogården för misslyckade forskare - förlåt! - jag har talat bredvid mun. Jag menar FOA naturligtvis.

Samtalen rörde sig också om en märklig pelare av icke rostande material som står i närheten av Bonn, och som liknar plåtskapelserna i *Arthur Clarke's* kända film 2001. Ingen vet hur den har kommit till men som *von Däniken* berättar i sin sista bok, måste den redan ha funnits på romartiden, emedan det finns byggnadsverk som dateras från romartiden, bl a en vattenledning, i närheten.

Helhetsintrycket var positivt, men man tycker ändå, att UFO-arbetet bör bedrivas på ett öppet sätt, så att allt kan nagelfaras ordentligt av kritiska press- och TV-reporters. *Gösta Malms* finskspråkiga tidskrift med en upplaga av 20.000 är kanske ett exempel på hur ett öppet UFO-arbete skall bedrivas. Naturligtvis på sätt och vis befinner vi oss i samma situation som ett rättsamhälle, som tillsätter en kommitté, för att utreda, "om alla dessa historier som berättas om de så kallade katterna, är lösa påhitt som har gjorts av ansvarslösa individer". Dvs ufologen bör ej förhåva sig allt för mycket över de ansvariga organ, som har valt att arbeta enligt två linjer: En totalt ovetande och en kamouflerad. *Alfonso*

Betlehems stjärna:

GLÄNS ÖVER SJÖ OCH STRAND...

Men var det en stjärna?

"Var är judarnas nyfödde konung? Vi har sett, att hans stjärna har gått upp, och har kommit för att tillbedja honom." "Då kallade Herodes i hemlighet de vise männen till sig och frågade noga ut dem om tiden, då stjärnan hade visat sig." "Och se, stjärnan vars uppgång de hade sett, gick framför dem, till dess att den stannade över det ställe där barnet var. När de fick se stjärnan blev de övermåttan glada." (Matt. 2: 2-11)

Under århundradenas lopp har såväl lärde som lekmän grubblat, inte endast över gåtan Jesus, utan också över den hemlighetsfulla Betlehemsstjärnan eller Jesusstjärnan. Vad var det som ledde de vise männen, österns magiker, till Jesu födelseplats? Endast Matteus nämmer stjärnanledsagaren, de övriga evangelisterna berättar ingenting om detta strålände, vägledande ljus.

Tvivlarna vill hävda, att stjärnans förekomst just den betydelsefulla kvällen var en ren tillfällighet, medan de troende däremot anser Betlehemsstjärnan vara ett väldigt universellt tecken på Guds vilja och makt.

Kunde det ha varit en meteor? Det är knappast sannolikt, eftersom meteorer normalt syns bara under några sekunder.

En komet? En sådan kan vara synlig under många veckor och sedan åter uppslukas av den svarta, kosmiska natten. Men varken kometer eller meteorer torde ha förmåga att stanna över en bestämd plats!

En konjunktion? Kanske. Geniet Kepler konstaterade en trippelkonjunktion mellan planeterna Jupiter, Saturnus och Merkurius år 1603. En konjunktion innebär, att två eller flera planeter kommer så nära varandra att de från jorden kan iakttas som en enda klart lysande punkt. Kepler började nu räkna bakåt i tiden och fann, att de tre nämnda planeterna borde ha befunnit sig i konjunktion år 7 f. Kr. födelse. Av många har Keplers teori tolkats som den mest acceptabla, men modernare beräkningar visar tyvärr, att konjunktionen vid den nämnda tidpunkten inte kan ha varit fullständig. Planeterna måste ha

befunnit sig så långt ifrån varandra, att de från jorden kunnat iakttas klart avskilda från varandra, liggande i triangel.

Den mest dramatiska teorin är, att en supernova som tändes omkring tvåtusen år före Kristi födelse i Kosmos väldiga natt sände sitt ljus genom världsrymden och nådde fram inom "jordiskt synhåll" vid tiden för Frälsarens födelse. Denna supernova fortsatte sin ljusfärd genom kosmos. En supernovas energiutveckling är en miljon miljon miljon miljoner vätebomber. Dess ljusstyrka kan öka många hundra miljoner gånger under loppet av några timmar och kan i motsats till novan - som strålar intensivt några dagar - avge ett enormt ljusflöde under flera veckor.

Ändå är väl den sannolikaste förklaringen att de tre vise männen leddes till krubban av ett oidentifierat flygande föremål - ett UFO. Det behöver inte ligga någon motsägelse mellan detta påstående och en sann bibeltro. Matteusevangeliet framsäger klart och tydligt, att stjärnan gick före dem, till dess att den stannade över det ställe där barnet var.

En stjärna, komet, meteor eller supernova har ingen möjlighet att stanna på det sätt som beskrivs i bibeltexten. Om så skedde, skulle det innebära att våra naturlagar i allt väsentligt vore falska. Men ett UFO kan, på ett sätt som förefaller mirakulöst, stanna helt tvärt och hålla sig fritt svävande - och helt stilla - över en given plats.

Mycket tyder sålunda på att ledstjärnan var ett UFO!

Men - låt oss inte heller utesluta *det rena undret!* Ingenting säger ju, att den av oss antagna farkosten styrdes av en besättning. Den var kanske "fjärrmanövrerad" eller helt enkelt utgjordes av "ett intelligent sken". Inom vad vi kallar parapsykologin finns väldiga fält av oanade krafter. Ljusfenomen av de mest skiftande slag, ofta med religiös innebörd, har otaliga gånger bevitnats och rapporterats från katolska länder.

Föreligger det egentligen något hinder för en sammansmältning av mystik och vetenskap i sådana här sammanhang? Ofta står ju *mystik* för något vi i vår brist på fattningsförmåga inte förstår. Bakom den gömmer sig en värld av nya realiteter, som väntar på att upptäckas.

För den som tror på att Gud är den högsta realiteten är ljuset, den vägledande stjärnan, inte enbart mystik och under utan jämväl ett genom årtusendena levande bevis på den eviga kraften i Universums Ledare.

Olle Öhman.

Text och teckningar:

J O Sundberg

FLYING OBJECT AGENCY

Target Eriksson, FOA:s trumfess i kampen mot UFOlogerna, har trasslat till begreppen i UFO-frågan med att säga att rymdfarkosterna är "Reflexballonger" uppsända av FOA:s egen styrka. Den kände rymdexperten Erogen Smilijov har i TV tillbaka-

visat dessa påståenden som rena bluffen. Target Eriksson blev i förra avsnittet utsedd att försvara sig i TV. I det här avsnittet förbereder TV 2 hans betydelsefulla TV-framträdande...

-HALLÅ DÄR...klantskalle! Ta inte hit fler strålkastare...vi har en gäst i studion..Target Eriksson från FOA... så tänk på vad ni gör, ha, ha, ha, ha.. hallå du där-borta! Vad f-n skrattar du åt?

-Var inte rädd herr Eriksson, TV-kameran kanske ser ut MONSTER för er när den är så här nära...men vi måste ta in ert ..hrrm ..ansikte så vi får klart för oss vilken bildvinkel vi ska köra in er ifrån..såja, såja..den ÄR inte farlig..ni har kanske värre saker på FOA, va? Ha, ha..bara ett skämt! Ta inte illa upp..här skojar vi ganska friskt...

-HALLÅ NI DÄR...! Ta hit monitorn...ja det är väl klart...dumskallar! Allt ska man då tänka på själv! Target han kan tänka också..ibland ..ha, ha..han tål skämt också..vaddå? VADDÅ? Jag förstår fullkomligt ja, ja... det är klart vi ska byta...!

-Så ledsamt herr Eriksson vi är tvungna att byta studio! Teknikerna har hittat en DOLD MIKROFON i studion! VEM tror NI har monterat in den? UFO-grupperna, va? Sorgligt, men det tar inte lång stund att byta studio...

J.O-72

KONTAKTERNA BÖR STUDERAS -OCH MYCKET ANNAT!

I UI nr 7/72 framför Bjarne Håkansson idén att s.k. seriös UFO-forskning även bör inkludera studium av kontaktfall. Jag är helt ense, med vissa förbehåll. Dessa är:

1. Att *samtliga* typer av kontaktfall tas hänsyn till. Kontaktfall är inte bara Adamski och desslikes!

2. Att studiet av dessa högst speciella UFO-fall inte ges alltför mycket publicitet, innan säkra grunder finns att händelserna är reella. Starka krav bör ställas på "bevisning" (Den retoriska frågan "Vad är bevis?" är jag bekant med!). Lämpligt är att publicera sådana studier genom grundlig dokumentation i små nyhetsblad med liten spridning, helst enbart bland "forskare". Kontaktfallen är (i varje fall idag) "psykologiskt negativa", för UFO-saken vid offentliggörande i t.ex. massmedia!

3. Att studiet i största möjliga mån blir "objektivt", d.v.s. utan de vanliga drag av *emotionalism* som genomströmmar kontaktlitteraturen. Ett jämförande studium av uppgifter som lämnats av olika kontaktpersoner vore oerhört intressant! Ett kontaktfallstudium bör inte ta varje svar på frågorna "Hur", "Vart" och "Varför" ad notam; endast registrera dem som möjligheter som kan testas mot vårt nuvarande och möjligt framtida vetande, bl. a. om vårt solsystem.

Jag tror vi är många som skulle välkomna ett "seriöst" studium av kontaktfall, speciellt de med olika typer av "fysiska bevis". Intressant vore bl.a. att någon gång i tiden få se en ordentlig, imponerande undersökning av Adamskis foton och negativ!!

Jag tillhör, som de flesta andra, den kategori som imponeras av fackmässiga utredningar!

Tyvärr verkar det som om det föreligger ett visst ointresse från kontaktpersoner och deras anhängare för framskaffande och dokumentation av "bevisande", "seriös" karaktär. Kontaktfallen bevisar sig själva genom de "sanningar" som förs fram tycks man mena och detta tänkande, som väl är slarvigt, har säkert stött bort de s.k. seriösa forskarna.

1973 ÅRS UFO-INFORMATION

En del förändringar inträffar nästa år med *UFO-Information*.

● Tidskriften utökas med minst 4 sidor per nummer.

● Vi kommer att experimentera med färgtryck.

● Preciserade utgivningsdatum. Första nr utkommer i månadsskiftet jan-febr 1973.

● UFO-Information skall utkomma med endast 6 nr 1973, men i gengäld blir alltså varje nr tjockare. (Totala sidantalet under nästa år kommer att öka jämfört med 1972 års utgåva!)

● Prenumerationsavgiften höjs till 36 kr för 1973, på grund av ökade tryck- och portokostnader.

Vi strävar ständigt att förbättra UFO-Information och hittills har vi lyckats ganska bra, tycker vi själva.

Maskinparken har nyligen utökats med fyra maskiner, som skall bidra till en bättre tidning under 1973. En annan nyhet är, att vi har knutit kontakt med en amerikansk tidning (upplaga 3 milj. ex.) som tar upp UFO-frågan. Vi kan således räkna med en hel del intressant material från U.S.A. så småningom.

Redaktionen

Rekommendera gärna UFO-Information till era vänner och bekanta. Därigenom ökar upplagan och vårt svar blir en bättre tidning till glädje för er och alla UFO-intresserade.

Hur hade tefatshistorien sett ut om vi fått ordentliga utredningar om George Adamskis och hans anhängares många, till synes verkligt imponerande, tefatsfilmer?

UFO-forskning är enligt min åsikt oerhört mer än att studera plåtburkar och kontakter. Att avgränsa forskandet till dessa två aspekter ger troligtvis ingen lösning. Det är inte säkert att de korrekta motiven för tefatsbesöken kommer fram genom "kontaktforskning"; hur kan vi kontrollera att de uppgivna ursprungen och motiven är riktiga? Men vi bör inkludera kontaktfallen som den viktiga del av UFO-pusslet de nu är.

Anders Liljegren.

EFTERLYSES...

UFO-SVERIGE-EMBLEM

Vi är i stort behov av ett emblem för riksorganisationen UFO-Sverige - en gemensam symbol för alla anslutna UFO-grupper!

Emblemet skall användas på brevhuvuden, kuvert, informationsblad, medlemskort etc.

Finns bland läsarna någon som har en idé till ett sådant emblem?

Sänd era bidrag till UFO-Sverige, C-gruppen, Box 311, 591 03 Motala 3. Motivera gärna med några ord varför ni väljer just den symbolen.

Vyutkommen!

DEN GLÖMDA CIVILISATIONEN (VIMAANA I)

av **Lehel Répits**

Ett dokument över en väldig civilisation som härskade på jorden före "Den Stora Syndafloden"

Rikt illustrerad - offsettryck
52 sidor - A4-format

Pris: 20 kr inkl porto & expeditiionskostnader. Beställningar adresseras:

UFO-Motala

Box 311

591 03 Motala

**En God Jul
och
Ett Gott Nytt År**

TILLÖNSKAS ALLA VÅRA LÄSARE

Redaktionen